

Arrest

nr. 348 341 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE
Rue Delvaux 16B/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 22 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LAMARCHE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 29 januari 2025, diende op 30 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 22 december 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 29 december 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 30/01/2025

Overdracht CGVS: 02/10/2025

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op donderdag 27 november 2025 van 13.43 uur tot 17.44 uur.

U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester LAMARCHE Amélie, was aanwezig tijdens uw persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de subclan Loobogay van de Sheikhalclan. U bent geboren op [...] januari 1963 in de subwijk Taleeh van de wijk Hodan in de stad Mogadishu, waar u woonde tot uw vertrek uit Somalië. Na het overlijden van uw echtgenoot in 2007 trok u in bij uw broer A.(...) in Taleeh. Tussen 2016 en uw vertrek uit Somalië in 2022 verbleef u gedurende negen maanden tot een jaar bij uw kleinkinderen in Lego, in de provincie Bay, omwille van de problemen van uw dochter, hun moeder aldaar, waarna jullie terugkeerden naar Mogadishu en vijf dagen later Somalië verlieten.

U verklaarde dat u in 2001 deelnam aan een vredesverzoening, gedurende zeven maanden.

U verklaarde dat u voor de gemeente van Hodan werkte, waar u zich bezighield met sensibilisering voor de vaccinatie tegen polio en sensibilisering tegen besnijdenis. U deed dat werk reeds voordat uw echtgenoot stierf in 2007, en tot aan uw vertrek uit Somalië. De schoonbroer van uw dochter, M.(...), die in Lego in de provincie Bay woonde, kwam via uw dochter te weten welk werk u uitvoerde. M.(...) kwam een maand voor uw vertrek uit Somalië, in begin 2022 naar Mogadishu om u te bedreigen met de dood in het geval u uw werk niet zou stoppen. U ontkende echter dat u dat werk deed. Vervolgens stuurde hij mannen van al-Shabab op u af om u nogmaals te bedreigen.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Somalië in 2022 samen met uw kleinkinderen A.(...) M.(...) S.(...) (DVZ & CGVS ../.....), A.(...) M.(...) I.(...) (DVZ & CGVS ../. /...), A.(...) M.(...) Mo.(...) (DVZ ... & CGVS ...), M.(...) R.(...) A.(...) (DVZ ... CGVS ...) en M.(...) Su.(...) A.(...) (DVZ ... & CGVS ...). Terwijl uw kleinkinderen verder reisden naar België, bleef u gedurende twee jaar in Griekenland. U kwam aan in België op 29 januari 2025 en diende hier op 30 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) uw Somalische identiteitskaart, (2) uw werkbadge van het Somali Peace Promoters Forum d.d. 20.04.2001 en een kaart in verband met de verkoop van uw huis en (3) een medisch document.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U haalt bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wel aan dat u slecht hoort en dat de vragen duidelijk gesteld moeten worden (CGVS, p. 2). Daarnaast blijkt er uit uw administratief dossier dat u aan suikerziekte, gastritis en hoge cholesterol lijdt, wat ook u en uw advocaat onderstrepen bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2 en 4; zie administratief dossier, groene map, document 3). Uw advocaat vraagt in dat verband om voldoende pauzes te nemen (CGVS, p. 2). Uit de lezing van de notities van uw persoonlijk onderhoud blijkt dat er regelmatig pauzes werden genomen (CGVS, p. 7, 14 en 22) en dat u op het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf de vragen en tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p. 24). Er kan dan ook worden geconcludeerd dat uw verklaarde medische en gehoorproblemen uw vermogen aan de procedure deel te nemen niet dermate bemoeilijkten dat u niet kon voldoen aan uw verplichtingen.

Verder haalt u aan dat u zich moeilijk data en andere zaken kan herinneren (zie administratief dossier, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ; CGVS, p. 7), zonder die verklaring evenwel op enigerlei wijze te staven met enige medische documenten dienaangaande. Uit de lezing van de notities van uw persoonlijk onderhoud blijkt inderdaad dat u het op verschillende momenten aangeeft zich bepaalde zaken niet meer te herinneren (CGVS, p. 5, 6, 7, 8, 10, 21 en 23). Uw advocaat verwijst eveneens naar uw beperkte vermogen zich data te herinneren en wijst daarbij op het feit dat enkele van uw tijdsindicaties niet kloppen (CGVS, p. 24). Uit uw overige antwoorden blijkt echter wel dat u in staat was de vragen te begrijpen en er adequate antwoorden op te formuleren (CGVS, p. 1-25).

Dientengevolge en gelet op het feit dat u geen documenten neerlegt om de door u verklaarde geheugenproblemen enigszins te staven, zijn er geen redenen om aan te nemen dat de door u verklaarde geheugenproblemen uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken of in de weg zouden staan.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Bij een terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door de schoonbroer van uw dochter, genaamd M.(...), die lid is van al-Shabab, omwille van uw verklaarde werk voor de gemeente Hodan op het vlak van vaccinatie en tegen vrouwelijke genitale verminking (CGVS, p. 14). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde werk voor de gemeente Hodan in Somalië. Zo legt u vage verklaringen af over de werking en structuur van de vereniging voor moeders waarvan u deel uitmaakte en via dewelke u voor de gemeente werkte (CGVS, p. 15-16). U weet niet wanneer die vereniging werd opgericht, noch kan u zeggen om welke reden H.(...) Ha.(...) als baas van uw afdeling was gekozen (CGVS, p. 16). U noemt wel namen van verschillende diensthoofden, maar kan geen nadere informatie geven in verband met hun taken en verantwoordelijkheden (CGVS, p. 16-17 en 22). U stelt dat jullie aan hen de informatie gaven die ze jullie vroegen en legt uit dat zij die informatie dan gebruikten om problemen op te lossen (CGVS, p. 16-17). U kan echter geen enkel concreet voorbeeld geven van zo'n probleem dat werd opgelost op basis van informatie die u hebt doorgegeven (CGVS, p. 17), wat bijzonder weinig aannemelijk is voor iemand die sinds minstens 2007 jarenlang bij die vereniging en gemeente werkte (CGVS, p. 15). U stelt verder dat de adjunct-directeur van de gemeente, N. D., u met de vereniging voor moeders had ingeschreven om te werken in de sensibilisering en vaccinatie, maar kan allerm minst duiden wat zijn functie als adjunct-directeur precies behelsde (CGVS, p. 17). Voorts gevraagd om welke reden er toen nood was aan mensen die hielpen in de vaccinatie en sensibilisering, legt u uit dat dat project toen was gestart (CGVS, p. 17), maar u komt niet verder dan te stellen dat een buitenlandse ngo, waarvan u de naam en het herkomstland niet kent (CGVS, p. 18), dat toen is gestart (CGVS, p. 17-18). Uw bovenstaande verklaringen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaarde werk bij de gemeente reeds sterk aan.

Ook in verband met de inhoud van uw werk als vaccinator en sensibilisator zorgen uw vage verklaringen ervoor dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Zo kent u de naam van het vaccin dat jullie tegen polio toedienden niet, stelt u dat het via een injectie in de arm gebeurt en stelt u dat zo'n vaccinatie slechts één keer moet worden toegediend (CGVS, p. 18-19). U legt uit dat er ook twee druppels in de mond van het kind worden gedaan, maar dat is volgens u teneinde waterpokken tegen te gaan (CGVS, p. 18-19). Uit landeninformatie blijkt echter dat de poliovaccinatie in Somalië zowel oraal als via injectie wordt toegediend (zie administratief dossier, blauwe map, Polio Eradication – OPV; Polio Eradication – IPV). Het mag dan ook verbazen dat u daarvan niet op de hoogte bent. Verder stelt u merkwaardig genoeg dat u nooit hoorde dat polio overgaat van mens op mens en stelt u slechts in algemene zin: "Er bestaat een vaccinatie. We nemen de microfoon en sensibiliseren de mensen" (CGVS, p. 20). Uit landeninformatie blijkt echter dat polio een virus betreft dat verspreid wordt via de mond en via stoelgang, in het bijzonder in regio's met slechte sanitaire voorzieningen (zie administratief dossier, blauwe map, Polio Eradication – The Virus). Gevraagd wat de ziekte polio precies doet, stelt u verder merkwaardig genoeg dat polio de naam van de medicatie betreft en dat de ziekte "windziekte" heet (CGVS, p. 19). U verklaart correct dat polio een verlamming tot gevolg kan hebben, maar kan geenszins duiden wat er met kinderen gebeurt die in dat geval naar een ziekenhuis worden gestuurd (CGVS, p. 19). Van een persoon die jarenlang werkte rond de polioproblematiek kunnen er echter meer diepgaande en specifieke inzichten in die ziekte verwacht worden. Hoewel u stelt dat er in uw wijk veel kinderen waren die polio hadden, kende u geen van hen (CGVS, p. 19-20). U legt uit dat hun moeders hen verstopten, maar geconfronteerd met het feit dat het net uw werk was bij hen thuis te gaan om hen te sensibiliseren, stelt u dat u het huis niet mocht betreden wanneer u de toegang geweigerd werd (CGVS, p. 20).

Het is echter bijzonder onaannemelijk dat u geen kinderen in uw eigen wijk kent die polio hadden gehad, gelet op het feit dat u van 2007 tot aan uw vertrek uit Taleeh werkte rond sensibilisering in verband met polio.

Indien ouders weigerden om hun kinderen te laten vaccineren, werden ze daar door de gemeente toe verplicht (CGVS, p. 19). U kan echter niet duiden wie van de gemeente daarvoor verantwoordelijk was (CGVS, p. 19), wat de geloofwaardigheid van uw verklaarde werk voor de gemeente in verband met de vaccinatie tegen polio verder ondermijnt.

Wat uw verklaarde werk voor de gemeente op het vlak van de campagnes tegen vrouwelijke genitale verminking betreft, zorgen bovenstaande ongeloofwaardige verklaringen in verband met uw werk voor de poliovaccinatie in diezelfde context er reeds voor dat de geloofwaardigheid ervan wordt aangetast. Verder kan u allerm minst duiden sinds wanneer u ook campagne voerde tegen vrouwelijke genitale verminking (CGVS, p. 20). U stelt dat A.(...) S.(...), de directeur van de vereniging van de moeders, met dat idee kwam

maar u kan over hem niet meer zeggen dan zijn Abgal-afkomst (CGVS, p. 20-21). Gevraagd hoe A.(...) S.(...) ertoe kwam een campagne tegen vrouwelijke genitale verminking op te zetten, stelt u dat dat idee niet alleen van hem kwam, maar dat jullie op de radio hadden gehoord dat besnijdenis beschadiging meebrengt (CGVS, p. 21). U kan verder geenszins duiden op welke radiozender jullie dat hoorden of wie dat dan zei (CGVS, p. 21). U legt uit dat jullie "voorzitter" Ma.(...) A.(...) er verantwoordelijk voor was om de besnijdsters te zeggen dat ze zullen worden opgepakt als ze niet stopten (CGVS, p. 22). Gevraagd naar de functie van die voorzitter, kan u wederom geenszins duiden wat die functie inhield (CGVS, p. 22). Zodoende groeit het vermoeden sterk dat u ad hoc functies en namen opwerpt, zonder er zelf enig inzicht in te vertonen.

U stelt dat u geen documenten in verband met uw werk bij de gemeente hebt gekregen (CGVS, p. 22). Gevraagd hoe de gemeente dan kan weten wie ze precies moeten uitbetalen en wie ze al hebben uitbetaald en wie niet, herhaalt u slechts, zonder enige staving, dat de gemeente sowieso geen documenten uitvaardigt (CGVS, p. 22). Geconfronteerd met het feit dat u in verband met uw deelname aan de vredesverzoening of de verkoop van uw huis wel documenten kreeg, wat de onaannemelijkheid van het gebrek aan documenten in verband met uw jarenlange werk bij de gemeente ondersteunt, kan u wederom slechts herhalen dat er u geen document of bewijs werd gegeven (CGVS, p. 22). De onaannemelijkheid van dat verklaarde ontbreken van documenten in verband met uw jarenlange werk bij de gemeente, tast de geloofwaardigheid van uw verklaarde werk verder aan.

Omwille van uw bovenstaande bijzonder vage en onaannemelijke verklaringen aangaande uw werk voor de gemeente in Hodan, Mogadishu, kan er geen geloof aan worden gehecht, wat reeds bijzonder negatief afstraalt op uw asielrelaas en verklaarde vrees voor vervolging in dat verband.

Ook wat de vervolgingsfeiten ten aanzien van u door het al-Shabab-lid M.(...) betreft, zorgen uw verklaringen ervoor dat de door u verklaarde vrees voor vervolging alleen maar verder ondermijnd wordt. U verklaart namelijk dat uw problemen met M.(...) het gevolg waren van uw werkzaamheden bij de gemeente.

Daarover dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat u vasthoudt aan het asielrelaas waarop uw kleinkinderen A.(...) M.(...) S.(...) (DVZ & CGVS ../.....), A.(...) M.(...) I.(...) (DVZ & CGVS ../.....), A.(...) M.(...) Mo.(...) (DVZ & CGVS), M.(...) R.(...) A.(...) (DVZ & CGVS ../.....) en M.(...) Su.(...) A.(...) (DVZ & CGVS ../.....) hun verzoek om internationale bescherming steunden, namelijk de problemen die uw dochter F.(...) en haar echtgenoot in Lego, in de regio Bay, kenden met haar schoonbroer M.(...) (CGVS, p. 5-6). Omwille van die problemen woonde u gedurende een periode van negen maanden tot een jaar in Lego met uw kleinkinderen, waarna jullie samen Somalië verlieten (CGVS, p. 5-6). Over de periode waarin u zelf in Lego bij uw kleinkinderen verbleef, slaagt u er allerminst in enigszins te duiden wanneer die periode was; in 2016, 2020 of 2022 (CGVS, p. 5-6). Daarnaast werd er in de verzoeken om internationale bescherming van uw kleinkinderen besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaarde herkomst uit Lego in de regio Bay, voor hun komst naar België. Die beoordeling werd ook bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van hun beroepsprocedures (zie administratief dossier, groene map, arrest I.(...), Mo.(...) en S.(...)). Wat betreft uw kleindochters, M.(...) R.(...) A.(...) (DVZ & CGVS ../.....) en M.(...) Su.(...) A.(...) (DVZ & CGVS), moet worden opgemerkt dat zij de vluchtelingenstatus verkregen omwille van persoonlijke en individuele omstandigheden die niet op u van toepassing zijn. U houdt echter, na uitdrukkelijke confrontatie, vol dat uw dochter met haar kinderen in Lego woonde en dat u hen van daaruit meenam om uit Somalië te vertrekken (CGVS, p. 6-7 en 13). Daarenboven linkt u uw eigen problemen met M.(...) en diens ontdekking van uw werk, aan het verblijf van uw dochter F.(...) en haar kinderen in Lego (CGVS, p. 13 en 23). Gelet op het bovenstaande kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met M.(...). Wat de erkenning van de vluchtelingenstatus van uw kleindochters M.(...) R.(...) A.(...) (DVZ & CGVS ../.....) en M.(...) Su.(...) A.(...) (DVZ & CGVS ../.....) betreft, dient opgemerkt dat het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofdte zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de

personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft (zie supra en infra).

Verder legt u zelf eveneens ongeloofwaardige verklaringen af in verband met de problemen die u met M.(...) kende. U weet niet sinds wanneer M.(...) lid was van al-Shabab, noch wat hij er deed (CGVS, p. 23). Er kan echter worden verwacht dat u enig inzicht hebt in de persoon die u bedreigde en die de schoonbroer van uw dochter en paternale oom van uw kleinkinderen is. Voorts stelt u eerst dat M.(...) over uw werk wist omdat zijn vrouw daarachter kwam nadat ze u in Mogadishu had zien werken (CGVS, p. 22-23), terwijl u ook stelt dat uw eigen dochter dat aan haar heeft verteld, nog voordat uw dochter zelf verdwenen was in 2017 (zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 17) omwille van haar eigen problemen (CGVS, p. 23). Die uitklaring is allesbehalve aannemelijk, aangezien uw dochter bang was van M.(...) (CGVS, p. 23) en later zelf problemen kende met M.(...) omwille van haar gelijkaardig werk (zie administratief dossier, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Er kan dan ook niet worden ingezien om welke reden uw dochter de vrouw van een al-Shabab-lid uit eigen beweging zou inlichten over uw werk. Verder is het onaannemelijk dat uw dochter en haar echtgenoot in Lego blijven wonen, nota bene in het huis van het al-Shabab-lid dat ze vrezen, terwijl ze eveneens naar Mogadishu kunnen komen waar u en andere familieleden, zoals de vader en broer van haar echtgenoot, al jarenlang woonden (CGVS, p. 12-14 en 23). Daarenboven rijst de vraag om welke reden M.(...) pas in 2022 overgaat tot bedreigingen aan uw adres, als hij al voor 2017 op de hoogte was van uw werk voor de gemeente en in die periode reeds uw dochter om gelijkaardige redenen bedreigd zou hebben (CGVS, p. 14-15; zie administratief dossier, Vragenlijst CGVS, vraag 5). U kan op die vraag geen uitklaring bieden en stelt slechts dat M.(...) u zal doden in geval van terugkeer naar Somalië (CGVS, p. 23). Verder had u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gesteld dat u toegaf aan M.(...) dat u voor de gemeente werkte, wanneer die u daarmee confronteerde (zie administratief dossier, Vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u op het CGVS stelt dat u uw werk net ontkende (CGVS, p. 24). Alle bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor vervolging ten opzichte van M.(...) en al-Shabab alleen maar verder.

Er kan verder niet worden geconcludeerd dat u in geval van terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw geen netwerk zal hebben om op terug te vallen. Uit uw verklaringen blijkt immers allerm minst dat uw broer A.(...), bij wie u reeds verbleef sinds het overlijden van uw echtgenoot in 2007 en tot aan uw vertrek uit Somalië (CGVS, p. 10), momenteel niet meer in Somalië zou verblijven. U stelt dat jullie van elkaar houden, maar dat jullie geen contact meer hebben omdat u geen contact met hem hebt opgenomen (CGVS, p. 9). Hoewel u geen telefoon hebt, hebben uw kleinkinderen dat wel (CGVS, p. 9-10), maar u geeft er allerm minst blijk van dat u enige pogingen hebt ondernomen het contact met uw broer terug op te nemen (CGVS, p. 10). Die verklaringen tasten de geloofwaardigheid van het verbroken contact met uw familie in Mogadishu aan, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u in geval van terugkeer naar Somalië zonder netwerk zou komen te staan. Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen in verband met uw eigen asielrelaas en de beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming van uw kleinkinderen (zie boven), dient er besloten te worden dat u geen zicht biedt op de omstandigheden waarin uw dochter en haar echtgenoot momenteel verkeren, waardoor er evenmin kan worden geconcludeerd dat u op hen geen beroep zou kunnen doen in geval van terugkeer naar Somalië.

Wat uw verklaarde deelname aan de vredesverzoening (Somali Peace Promoters Forum) in 2001 betreft (CGVS, p. 11; zie administratief dossier, groene map, document 2), dient er opgemerkt te worden dat u verklaart nooit problemen te hebben gekend omwille van uw deelname aan die vredesverzoening (CGVS, p. 20). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat u in dat verband een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië zou dienen te koesteren.

Wat uw clanafkomst betreft, stelt u nooit enige problemen gekend te hebben omwille van het feit dat u behoort tot de subclan Loobogay van de clan Sheikhal (CGVS, p. 12). Zodoende kan er ook in dat verband geen vrees voor vervolging in uw hoofd worden vastgesteld.

Wat uw medische problemen betreft (CGVS, p. 2, 4 en 7; zie administratief dossier, groene map, document 3), moet hierover opgemerkt worden dat dit op zich geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Het CGVS wil u hieromtrent wel wijzen op het bestaan van de mogelijkheid tot de machtiging tot verblijf om medische redenen (artikel 9ter). Een aanvraag hiervoor dient door de in België verblijvende vreemdeling rechtstreeks en per aangetekend schrijven bij de Dienst Vreemdelingenzaken te worden ingediend.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw Somalische identiteitskaart en badge in verband met de verkoop van uw huis (zie administratief dossier, groene map, documenten 1-2; CGVS, p. 11) tonen hoogstens uw nationaliteit, herkomst en identiteit aan en die worden hier niet betwist door het CGVS. Documenten kunnen uw verklaringen bovendien pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-10/2025_CG_Somalia.pdf of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia – Security Situation van mei 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20250526.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2025_08_EUAA_COI_Query_Response_Q24_Somalia_Major_political_security_and_humanitarian_developments.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh M.(...) er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTSMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van

de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh M.(...) eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Mogadishu een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamitische rebellen van AS uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië.

AS heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect een voortdurende bedreiging voor de veiligheid van de stad, voornamelijk in de buitenwijken maar ook in goed beveiligde zones. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 wordt de bevolking van Banadir geschat op 3.171.391 inwoners.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED in de regio Banadir van 1 december 2023 tot en met 1 december 2024 375 veiligheidsincidenten registreert, waarvan 141 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Het betreffen hit-and-run-acties en vuurgevechten vaak als reactie op een granaataanval van AS en gerichte moorden op veiligheidspersoneel. Daarnaast lijst ACLED ook incidenten op van geweld tussen de veiligheidsdiensten onderling. Omstaanders raken soms gewond of gedood door dit geweld. ACLED noteert verder 138 incidenten als explosions/remote violence. AS is, op 2 incidenten na, verantwoordelijk voor al deze aanslagen met explosieven, meestal IED's maar ook handgranaten en mortieren. ACLED noteert 6 zelfmoordaanslagen, ook op burgerdoelwitten zoals een hotel en een koffiehuis. Dit geweld is gericht tegen onder meer de aanwezige veiligheidsdiensten, soms werkzaam aan een checkpoint, waardoor soms voorbijgangers getroffen worden. AS voert IED-aanslagen uit op winkels uitgerust met closed-circuit television (CCTV)-camera's die, op vraag van de regering, om veiligheidsredenen werden geplaatst. Overheidsinstellingen, zoals Villa Somalia, en -personeel blijken uit de door ACLED geregistreerde data ook doelwitten voor terreuraanslagen. In de ACLED-categorie violence against civilians zijn 96 incidenten opgeëlijst. Voor 44 hiervan is AS verantwoordelijk. Het betreffen moorden met een vuurwapen waarbij clanoudsten, off-duty-soldaten, zakenlui en ambtenaren worden gevisieerd. De aanwezige veiligheidsdiensten zijn verantwoordelijk voor 46 schietincidenten op burgers onder andere omwille van het weigeren van het opvolgen van bevelen of een discussie bij het betalen van afpersingsgeld. ACLED noteert in de verslagperiode in totaal 414 dodelijke slachtoffers in Banadir door het geweld. De meerderheid wordt geregistreerd onder explosions/remote violence, namelijk 179. Voor battles noteert ACLED 154 doden in totaal. In totaal noteert ACLED 167 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 135 incidenten onder civilian targeting. De zwaarste aanslag in de hoofdstad vindt begin augustus 2024 plaats wanneer AS een complexe aanval uitvoert in de buurt van het populaire Lido Beach met onder andere een

zelfmoordaanslag op een strandrestaurant. Hierbij sterven 37 burgers en raken meer dan 200 mensen gewond.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED 955 veiligheidsincidenten registreert in de hoofdstad tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 7,9 incidenten per week), met 962 dodelijke slachtoffers tot gevolg (wat neerkomt op ongeveer 30 dodelijke slachtoffers per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 werden 1.952 personen nieuw ontheemd uit Banadir als gevolg van conflicten of onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Mogadishu, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu (CGVS, p. 1-25). Waar u verklaart dat u "constant zorg nodig heeft" en niet zelfstandig bent (CGVS, p. 10), dient er te worden opgemerkt dat zoiets niet kan worden afgeleid uit de bijzonder beperkte medische documenten die u in dat verband neerlegt (zie administratief dossier, groene map, document 3). U stelt dat u de laatste periode in Somalië ook behoefte had aan verzorging, die u kreeg van uw broer bij wie u verbleef sinds 2007 (CGVS, p. 10).

U haalt echter op geen moment aan dat uw medische problemen ertoe zouden leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli

1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals van de schending van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951.”

Zij licht toe als volgt:

“Om te beginnen moet worden opgemerkt dat de tegenpartij de nationaliteit, herkomst en identiteit van de verzoekster niet betwist.

De tegenpartij is van mening dat de verzoekster geen speciale procedurele behoeften kan worden toegekend.

De verzoekster bevindt zich echter in een zeer gecompliceerde medische situatie.

Zij lijdt namelijk aan diabetes type 2, gecompliceerd door neuropathie, hartziekte en microalbuminurie (zie stuk 2).

Bovendien is de verzoekster vanwege ernstige psychische problemen begonnen met psychologische begeleiding (zie stuk 3).

De psycholoog geeft aan dat : « Madame s'est plainte de troubles du sommeil, de sentiment de stress et d'oublis conséquents, ce qui a poussé les infirmières du centre à prendre rendez-vous avec moi. » Vrije vertaling: “Mevrouw klaagde over slaapstoornissen, stressgevoelens en ernstige vergeetachtigheid, waardoor de verpleegsters van het centrum een afspraak met mij maakten”.

De verzoekster had haar moeilijkheden overigens tijdens haar gesprek bij het CGVS toegelicht: « ik ben iemand die heel veel dingen vergeet, ik kan u zelfs niet zeggen wat ik deze morgen heb gegeten of gisteren gedaan heb.” (NPO, p. 5)

Ze legt ook uit dat haar kleinkinderen voor haar zorgen: « Klopt het dat uw kleinkinderen hier ook wonen?

Ja, we wonen samen, zij verzorgen mij.” (NPO, p. 3)

Ze verduidelijkt: “Ik kan zelfs niet deftig aankleden, mijn kleine kinderen helpen me aankleden.

Ik ben zelfs twee keer in ons opvangcentrum verdwaald, als ik buiten naar mijn kamer ga, kan ik niet meer terugkeren.” (NPO, p. 7)

Deze uitleg en de medische documenten die in het kader van het asielverzoek van verzoekster zijn overgelegd, geven inzicht in de medische en psychologische problemen waarmee zij te kampen heeft.

De tegenpartij was op de hoogte van deze problemen, aangezien haar diverse medische documenten waren overgelegd en deze problemen aan het begin van het gesprek aan de orde waren gesteld.

Desondanks is de tegenpartij van mening dat hiermee geen rekening hoeft te worden gehouden.

Het is echter noodzakelijk om rekening te houden met deze medische en psychologische situatie om het asielverzoek van verzoekster te kunnen beoordelen.

Uit de beslissing van de tegenpartij blijkt namelijk dat de vaagheden en incoherenties in de verklaringen van verzoekster de reden zijn voor de weigering om haar de vluchtelingenstatus te verlenen.

Deze vaagheden en incoherenties zijn echter het gevolg van de medische en psychologische problemen van verzoekster.

Verzoekster heeft kunnen uitleggen wat zij in haar land heeft meegemaakt en haar levensloop kunnen beschrijven.

Zij heeft ook documenten overgelegd die haar verklaringen staven.

Het was voor haar echter moeilijker om zich bepaalde details te herinneren.

Dit is volkomen begrijpelijk gezien haar huidige medische en psychologische toestand.

Aangezien verzoekster zich niet eens kan herinneren wat ze diezelfde ochtend heeft gegeten (NPO, p. 5), is het duidelijk dat ze zich geen details kan herinneren over het werk dat ze enkele jaren geleden heeft verricht.

Gezien deze elementen moeten de verklaringen van verzoekster en de documenten die zij in het kader van haar asielaanvraag heeft ingediend, voldoende worden geacht om haar de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Gelet op het voorgaande dient verzoekster bescherming te worden verleend op grond van haar vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar haar land.”

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- medisch attest van 28 november 2025 en bijlagen (stuk 2);
- verklaring van psychologische begeleiding van 22 januari 2026 (stuk 3).

3.1.3. In een nota met opmerkingen van 13 februari 2026 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is.

3.1.4. In een aanvullende nota van 29 april 2026 brengt de commissaris-generaal het LIFOS-rapport, “Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation van 13 mei 2025” ter kennis.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van

artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. De bestreden beslissing stelde terecht vast dat a) er geen geloof kan worden gehecht aan het verklaarde werk voor de gemeente Hodan in Somalië, b) ook in verband met de inhoud van het werk als vaccinator en sensibilisator zorgen de vage verklaringen ervoor dat er geen geloof aan kan worden gehecht, c) ook wat de vervolgingsfeiten ten aanzien van het Al-Shabaab-lid M. betreft, zorgen de verklaringen ervoor dat de verklaarde vrees voor vervolging alleen maar verder ondermijnd wordt, daar de problemen met M. het gevolg waren van de werkzaamheden bij de gemeente, d) het niet aannemelijk is dat zij bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw geen netwerk zal hebben om op terug te vallen, e) verzoekster nooit enige problemen heeft gekend omwille van deelname aan de vredesverzoening (Somali Peace Promoters Forum) in 2001 en haar clanafkomst en f) verzoekster voor de beoordeling van haar medische problemen over de mogelijkheid beschikt om een aanvraag in de zin van 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoekster betoogt dat de vaagheden en incoherenties in haar verklaringen te wijten zijn aan haar medische en psychologische problemen. Zij stelt dat het voor haar moeilijk is om zich bepaalde details te herinneren en legt documenten neer die haar medische en psychologische problemen staven.

De Raad stelt echter vast dat uit de door verzoekster voorgelegde stukken niet blijkt dat zij lijdt aan geheugenproblemen. Uit de medische attesten komt naar voren dat verzoekster diabetes type 2 heeft, alsook nier- en hartproblemen en een geknelde zenuw ter hoogte van de pols.

Het psychologische attest vermeldt weliswaar slaapstoornissen, stressgevoelens en vergeetachtigheid, maar geeft tevens aan dat het voor de behandelende psychologe te voorbarig is om conclusies te trekken over verzoeksters eventuele kwetsbaarheid. De Raad merkt daarbij op dat dit psychologisch attest uitsluitend gebaseerd is op de eigen verklaringen van verzoekster, waardoor geen diagnose voorligt die gestoeld is op een objectief medisch onderzoek.

De attesten van verzoekster maken overigens nergens melding van medische of psychologische problemen waardoor zij niet bij machte was om haar persoonlijk onderhoud op een zorgvuldige manier te volbrengen. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster wel degelijk in staat was om de gestelde vragen te begrijpen en hier adequaat op te antwoorden.

De Raad verwijst ter volledigheid naar de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U haalt bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wel aan dat u slecht hoort en dat de vragen duidelijk gesteld moeten worden (CGVS, p. 2). Daarnaast blijkt er uit uw administratief dossier dat u aan suikerziekte, gastritis en hoge cholesterol lijdt, wat ook u en uw advocaat onderstrepen bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2 en 4; zie administratief dossier, groene map, document 3). Uw advocaat vraagt in dat verband om voldoende pauzes te nemen (CGVS, p. 2). Uit de lezing van de notities van uw persoonlijk onderhoud blijkt dat er regelmatig pauzes werden genomen (CGVS, p. 7, 14 en 22) en dat u op het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf de vragen en tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p. 24). Er kan dan ook worden geconcludeerd dat uw verklaarde medische en gehoorproblemen uw vermogen aan de procedure deel te nemen niet dermate bemoeilijkten dat u niet kon voldoen aan uw verplichtingen.

Verder haalt u aan dat u zich moeilijk data en andere zaken kan herinneren (zie administratief dossier, Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ; CGVS, p. 7), zonder die verklaring evenwel op enigerlei wijze te staven met enige medische documenten dienaangaande. Uit de lezing van de notities van uw persoonlijk onderhoud blijkt inderdaad dat u het op verschillende momenten aangeeft zich bepaalde zaken niet meer te herinneren (CGVS, p. 5, 6, 7, 8, 10, 21 en 23). Uw advocaat verwijst eveneens naar uw beperkte vermogen zich data te herinneren en wijst daarbij op het feit dat enkele van uw tijdsindicaties niet kloppen

(CGVS, p. 24). Uit uw overige antwoorden blijkt echter wel dat u in staat was de vragen te begrijpen en er adequate antwoorden op te formuleren (CGVS, p. 1-25). Dientengevolge en gelet op het feit dat u geen documenten neerlegt om de door u verklaarde geheugenproblemen enigszins te staven, zijn er geen redenen om aan te nemen dat de door u verklaarde geheugenproblemen uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken of in de weg zouden staan.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Aangezien verzoekster voor het overige volhardt in haar verklaringen en hier geen dienstig betoog tegen voert, blijven de overige pertinente motieven van de bestreden beslissing eveneens overeind. De Raad acht deze hier overgenomen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP